Succesul de la Lucerna 1978

UN PUTERNIC STIMULENT PENTRU UN BILANȚ ȘI MAI BOGAT LA CAMPIONATELE MONDIALE DE POPICE DE LA BUCUREȘTI

UN EFORT DEMN DE STIMĂ ȘI PREȚUIRE

Celor ce — bîntuiți de vechi imagini bucolice — li se pare că popicele ar fi un joc nevinovat de simbătă seara „pe bere", o distracție de ieșire la iarbă verde, le datorăm o succintă corectură în onoarea sportivilor noștri încununați cu lauri la campionatele mondiale. Sigur, nici azii acestui sport nu doboară mereu „toate 9", dar pentru înțelegerea dificultății de a nimeri „ulița", „unghiul" sau „figura", va fi necesar să amintim că bila cîntărește 2,8 kg și că ea parcurge o pistă asfaltată lungă de 19,50 m. Neofiții nu văd nimic deosebit în aceste cifre, considerînd că pentru lansarea bilelor ar fi nevoie de un efort minim. Așa să fie oare? În realitate, un popicar are de efectuat, în cursul unei reuniuni, 200 de aruncări, ceea ce prin logică aritmetică ne duce la concluzia că — în decursul a vreo două ore — el trebuie să ridice peste o jumătate de tonă, s-o penduleze și s-o rostogolească de-a lungul pistei. Fără a mai spune că cei mai buni 20 dintre concurenți totalizează în decursul a 5 zile de întreceri (pe echipe, perechi și individual) 600 de lansări, avînd de urnit din loc 1,7 tone de material sportiv. Căci, cine s-ar mai îndoi și ar putea refuza respectul cuvenit acestor performeri, trăgători la țintă cu 9 popice, realizatorii unui efort demn de stima noastră.

TRICOLORII – DE 7 ORI PE PODIUM!

Reprezentativele de popice au adus un nou succes de prestigiu sportului românesc prin excelenta lor comportare la cea de a XII-a ediție a campionatelor mondiale din Elveția, unde s-au clasat pe primul loc în clasamentul pe țări, cîștigînd, după cum se știe, șapte medalii: 2 DE AUR — **pe echipe bărbați și individual prin Iosif Tismănar** —, 3 DE ARGINT și 2 DE BRONZ. Sportivii români, dînd dovadă de o înaltă măiestrie, au abordat întrecerile campionatelor mondiale cu un deosebit simț al răspunderii, fiind de la început și pînă la sfîrșit principalii animatori ai întrecerilor de la Lucerna. Avînd în toate probele adversari redutabili, multipli campioni ai lumii, cum sînt popicarii din Iugoslavia, R. F. Germania sau Ungaria, ei au luptat cu dîrzenie reușind, spre lauda lor și a celor care i-au pregătit pentru confruntarea mondială, să se întoarcă acasă cu un bilanț strălucit. Popicarii români au realizat la Lucerna una dintre cele mai frumoase recolte de medalii obținute de ei de-a lungul anilor la competiția supremă. **Iosif Tismănar**, acest admirabil sportiv, a fost de departe cel mai valoros competitor al campionatelor mondiale. El a avut o constanță remarcabilă în cele trei evoluții, fiind realizatorul celui mai mare scor în întrecerea pe perechi și în turneul final individual. Cumulînd cele trei punctaje (pe echipe 946, la perechi 955 și la individual din nou 946) Tismănar a cîștigat autoritar, cu o diferență nemaiîntîlnită la C.M., medalia de aur a probei individuale, totalizînd 2847 p d, în timp ce medaliații cu argint și bronz au punctat 2782 și, respectiv, 2777. Tismănar ar fi reușit o „triplă" unică dacă partenerul său la perechi Ilie Băiaș ar fi fructificat ca și în concursul pe echipe (935 p. d.), dar acesta a avut o scădere, reușind doar 867. Dacă el ar fi reușit în jur de 900 p. d., cuplul nostru și-ar fi apărat titlul cucerit în 1976!

Revenind la strălucita victorie a echipei, care a recucerit supremația mondială (pe care o dobîndise în 1974, la Eppelheim), subliniem contribuția tuturor componenților: a lui **Ilie Băiaș (935 p d)**, a căpitanului de echipă **Gheorghe Silvestru** (920), a lui **Grigore Marin** (919) sau **Iulia Bice** (913), precum și a debutantului **Alexandru Tudor** (887). Formația română a fost cea mai omogenă dintre cele 10 participante, cinci din cei șase jucători ai ei însumînd punctaje de peste 900 — și o medie de 920 p d —, restul echipelor avînd medii sub 900 (și numai doi sau trei jucători peste 900), ceea ce demonstrează elocvent superioritatea sportivilor români.

Sextetul nostru feminin s-a situat pe locul al treilea, realizînd un progres față de evoluția sa la ediția trecută. Performanța este cu atît mai bună cu cît în componența echipei (Elena Andreescu, Margareta Cătineanu, Elisabeta Badea, Elena Pană, Silvia Raiciu, Ana Petrescu) — care a întrecut, între altele, Ungaria (locul 4), campioană mondială în 1976 — s-au aflat nu mai puțin de cinci debutante la C.M., dintre care două sînt încă junioare! Dintre ele, **Elena Andreescu** a fost o mare revelație, cîștigînd două medalii de argint, la individual și la perechi, împreună cu **Margareta Cătineanu**. Aceasta din urmă este autoarea unui valoros record mondial la 100 loviturl pe pista de plastic — 461 p d. Tinerețea echipei și valoarea componentelor sale — dovedită la Lucerna — ne dau motive să sperăm în ascensiuni viitoare, în performanțe și mai bune, în medalii mai strălucitoare, la proximele mari competiții.

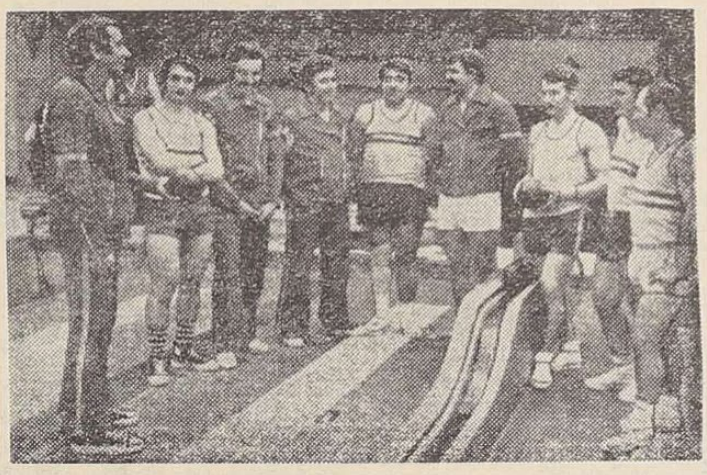

Antrenorul R. Cernat *și lotul nostru masculin înaintea unui antrenament* Foto: D. NEAGU

BILANȚ ROMÂNESC LA ULTIMELE EDIȚII ALE C.M.

	Aur	Argint	Bronz
Split 1972	2	2	–
Eppelheim 1974	2	2	2
Viena 1976	1	1	1
Lucerna 1978	2	3	2

ȘI PENTRU EI NOTA MAXIMĂ!

Cei doi specialiști care au condus reprezentativele noastre la campionatele mondiale de la Lucerna, Roger Cernat — la băieți și Constantin Negufoiu — la fete nu au o experiență prea mare la cîrma loturilor. Primul se află abia la al doilea campionat mondial, Negufoiu este... debutant. Lipsa de experiență nu a împiedicat deloc asupra valorii lor ca tehnicieni și pedagogi. Dimpotrivă, poate, i-a făcut mai încrezători în posibilitățile elevilor lor de a se afirma plenar. Ei au reușit să-i angreneze pe jucători într-o pregătire asidud, perseverentă, ale cărei roade s-au văzut. Atît R. Cernat cît și C. Negufoiu s-au străduit — și faptul că au reușit este certificat de... recolta de medalii — să-i pregătească pe sportivi la nivelul cerințelor competiției supreme. La orele de pregătire, efectuate după planuri individualizate pentru fiecare sportiv, s-a muncit din greu. Alături de antrenamentul specific, o pondere deosebită s-a acordat pregătirii fizice, măiestria tehnică a popicarilor noștri, elogiată de toți cei prezenți la Lucerna, avînd la bază o rubustețe fizică deosebită, care a făcut ca ei să termine partidele cu lovituri precise, ceea ce a fost hotărîtor în obținerea titlurilor și medaliilor. N-a fost neglijată nici pregătirea psihică, element hotărîtor în această disciplină.

Performanțele sportivilor reprezintă nu numai rodul înzestrării naturale, al aptitudinilor, dar și un certificat al calității și cantității muncii efectuate. „Lucerna '78", acest frumos moment în istoria popicelor românești constituie, deci, și pentru cei doi tehnicieni un examen trecut cu nota maximă!

SUPORTUL PERFORMANȚELOR, O PUTERNICĂ BAZĂ DE MASE

● Peste 30 000 de sportivi legitimați ● La „Daciadă" – participanți din toată țara! ● Un sistem competițional stimulator ● Campionatele europene și C.C.E. – trepte ale afirmării

Ca în multe alte discipline sportive — caiac-canoe, lupte, gimnastică etc. — întoarcerea popicarilor noștri de la marile competiții desfășurate pe mapamond ne prilejuiește, ediție de ediție, consemnarea unor performanțe remarcabile. Prestigiul internațional cucerit de cîteva generații de sportivi, pe cît de talentați, pe atît de harnici și modești, se poate traduce astăzi, la un sfert de veac de la prima reuniune a celor mai buni jucători din lume, într-un bilanț spectaculos: în 12 ediții ale campionatelor mondiale, reprezentanții României au cucerit nu mai puțin de 15 titluri de campioni, mai mult decît au reușit oricare alți sportivi din oricare altă țară. Trei dintre recordurile mondiale — cele mai bune performanțe reușite în cadrul campionatelor — aparțin unor sportivi români. An de an, la **„Cupa campionilor europeni"** echipele românești se numără printre fruntașele continentului. Nu mai demult decît la ultima ediție, **Voința Tg. Mureș** a cucerit trofeul în întrecerea feminină, iar **Constructorul Galați**, campioană la penultima ediție masculilnă, s-a clasat pe locul doi.

Aceste poziții de onoare, obținute și păstrate cu trudă, cu pasiune, reprezintă expresia cea mai înaltă a popularității de care se bucură sportul popicelor în țara noastră. Joc sportiv plăcut, cu mari virtuți utilitare, popicele au o largă bază de mase, pe sute de arene zeci și sute de mii de tineri și virstnici întrecîndu-se în concursuri la toate nivelurile. Am putea spune că, după fotbal, popicele ocupă locul al doilea ca popularitate, ca număr de practicanți. Aproape peste tot, în orașe și sate, la majoritatea competițiilor de masă — începînd de anul trecut în cadrul competiției naționale „DACIADA" — popicele figurează printre disciplinele cele mai populate. În acest an, la finalele „Daciadei" au fost reprezentate toate județele țării.

La nivel de performanță, sistemul competițional este bine organizat. Începînd de la juniori și pînă la seniori, se desfășoară campionate republicane pe echipe, în sistem divizionar. La seniori și senioare se dispută de peste 10 ani un campionat cu 40 de echipe, împărțite în două serii, după criterii geografice. Campionatul republican individual și pe perechi atrage anual zeci de mii de jucători din toată țara, începînd cu fazele pe asociații, localități, județe pînă la ultima etapă, în care se întrec fruntașii, cei mai buni sportivi din cei peste 30 000 de legitimați. (Numărul practicanților din cîteva țări este sugestiv în privința dezvoltării popicelor: R. D. Germană — 160.000, R.F. Germania — 112.000, Iugoslavia — 28.000, Cehoslovacia — 13.500, Brazilia — 11.000, Elveția — 7.500, Ungaria — 5.000).

Schimbul de mîine constituie, pentru toate eșaloanele, de la cele mai modeste echipe pînă la forul coordonator, F.R. Popice, o preocupare permanentă. Succesele internaționale ale seniorilor sînt dublate, dealtfel, de performanțe similare ale juniorilor noștri. La ultima ediție a campionatelor europene (1977), de pildă, popicarii noștri juniori au cucerit două medalii de aur, la echipe și la individual, prin **Alexandru Tudor**, care acum a făcut parte din echipa învingătoare la Lucerna. Promovarea tineretului în toate echipele divizionare este, de fapt, stipulată în regulamentul competiției. Să amintim dintre colectivele în care această grijă permanentă depășește cadrul și obligațiile regulamentului echipei ca **Voința București** (fete și băieți), **Voința Tg. Mureș** (fete), **Olimpia București** (băieți), **Laromet București** (fete), **Petrolul Băicoi** (fete), **Voința Cluj-Napoca** (fete și băieți), **Aurul Baia Mare, Voința Timișoara, Gloria București, Electromureș Tg. Mureș** etc. Să amintim și numele pedagogilor care și-au făcut un titlu de onoare din a căuta talente pentru acest sport, din a-i pregăti cu atenție și a-i lansa în circuitul performanței, primenind continuu loturile reprezentative: **F. Popescu** (Olimpia București), **Crista Szőcs** (Voința București), **Margareta Szémanyi, P. Trandafir** (Laromet), **Roger Cernat** (Voința București), cei mai mulți dintre ei foste glorii ale acestui sport.

Acest scurt panoramic al activității într-unul din cele mai iubite dintre sporturile practicate în România este elocvent, explicînd marile succese internaționale ale celor care, înainte de a se afirma în confruntări cu cei mai buni sportivi din alte țări, muncesc mult, luptă pentru a dobîndi supremația în țara lor!

FRUNTAȘI DE PESTE UN SFERT DE VEAC

Aprecieri elogioase ale presei elvețiene și ale unor personalități din F.I.Q. la adresa sportivilor români

Ziarele elvețiene care apar la sfîrșit de săptămînă scot în evidență excelenta performanță a sportivilor români la campionatele mondiale de popice. Agenția S.I.Z. din Zürich transmite un amplu comentariu, dedicat în principal popicarilor români. În text se spune printre altele: **„În fața a 2000 de spectatori, la Festhalle Allmend din Lucerna, echipa României s-a dovedit cea mai eficace dintre formațiile participante, ea reușind să cumuleze două medalii de aur, trei de argint și două de bronz".** După ce se subliniază surprinzătoarea eliminare pretimpurie a triplului campion mondial Nikola Dragas din Iugoslavia, care nu s-a putut califica printre primii 20, se spune: **„În schimb, românul Iosif Tismănar, campion mondial la perechi în 1976 și de două ori vicecampion al lumii la individual, în 1974 și 1976, obține acum, meritat, primul său titlu individual. Cu cele două medalii de aur și una de argint, el a demonstrat că este cel mai eficace competitor al acestor campionate mondiale".** În încheierea comentariului său, redactorul agenției S.I.Z. face o sinteză interesantă a celor 12 ediții ale campionatelor mondiale disputate pînă acum (începînd din 1953) și constată că în fruntea clasamentului se află **România cu un total impresionant de 15 medalii de aur, 13 de argint și 11 de bronz, față de următoarele clasate:** 1. Iugoslavia 13—15—6; 3. R.D. Germană 13—9—15; 4. R.F. Germania 6—6—10; 5. Ungaria 5—10—9; 6. Cehoslovacia 5—6—5; 7. Austria 5—3—4; 8. Suedia 0—0—1.

În același context, cotidianul „Luzerner Neue Nachrichten" titrează în prima pagină: **„Aur pentru România"** și comentează elogios victoria lui **Iosif Tismănar**, scoțînd în relief excelenta sa formă în finala cu sportivul maghiar B. Csanyi, pe care l-a învins categoric.

De asemenea, opinii favorabile la adresa popicarilor români au fost exprimate de către personalități de frunte ale sportului popicelor cu prilejul banchetului de închidere a campionatelor mondiale. Astfel, **Frank K. Baker** (S.U.A.), președintele F.I.Q., a declarat: **„Felicit pe sportivii români pentru frumoasa lor performanță. Tismănar este de admirat, el e un mare campion".** **Adolf Oesch** (Elveția), președinte de onoare al F.I.Q.: **„Românii au rămas o mare putere în sportul popicelor. Ei au făcut aici o frumoasă și utilă propagandă jocului clasic".** (n.n. La Lucerna se practică cu predilecție „jocul elvețian", cu popice mai mari și cu o bilă de aproape 10 kg). **René Weiss** (Franța), vicepreședinte al F.I.Q.: **„Categoric, românii au fost cei mai buni, confirmînd previziunea de favoriți principali la toate probele. Ei au dominat întrecerile de la Lucerna, anunțînd performanțe de înaltă valoare, cu siguranță, și la București în 1980, la ediția viitoare a campionatelor mondiale".**

Lucerna '78, episod reconfortant în istoria sportului nostru, se impune nu numai prin recolta de medalii (7) a popicarilor care ne-au reprezentat, ci și prin perspectivele pe care le deschide. Avînd o bază de mase puternică, în continuă lărgire, bizuindu-se pe tehnicieni sîrguincioși și cu o înaltă calificare și — mai ales — pe sportivi talentați, care-și amplifică harul printr-o conștiinciozitate exemplară în pregătire, sportul popicelor din țara noastră poate aspira la mai mult, atît pe orizontală cît și pe verticală.

Mijloc plăcut de petrecere a timpului liber, util prin modul cum poate ajuta la dezvoltarea tinerilor și la educarea lor în spiritul muncii și al dăruirii, popicele își pot aduce o și mai mare contribuție la îndeplinirea sarcinii trasată de partid de cuprindere a oamenilor muncii, a întregului tineret în practicarea sportului. Din acest bogat rezervor, printr-o muncă de selecție și mai atentă pot fi depistate noi talente, care să fie pregătite în secțiile de performanță și, apoi, selecționate în echipele reprezentative. Aceasta cu atît mai mult cu cît viitoarele campionate ale lumii vor fi găzduite de țara noastră și, în mod firesc, veleitățile vor fi sporite.

Așadar, succesul de la Lucerna trebuie să însemne și un puternic stimulent, pentru o activitate și mai laborioasă.

Pagină realizată de
Toma RĂBȘAN și Vladimir MORARU